

For hvis man var sådan en lille smule nøgtern, kunne man godt sige, at det, der i virkeligheden sker, er, at en ung person ikke får lov til at begynde på en uddannelse, som vedkommende ikke kan være hundrede procent sikker på at blive færdig med, og at man derfor flytter problemet hen til uddannelsesindgangen i stedet for at flytte det ind i uddannelsen, hvor der alligevel var unge, som håbede, at de kunne kvalificere sig, kunne gøre sig dygtigere for at opnå deres drømmeuddannelse.

For at forventningsafstemme synes jeg, det er vigtigt, at ordføreren siger meget klart, hvad det er, Venstre lægger i ordet uddannelsesgaranti i den her forbindelse.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil sige, at det var noget af det, jeg selv hæftede mig ved i anbefalingerne fra arbejdsmarkedets parter, nemlig at man valgte at fremrykke det tidspunkt, hvor vi kan sige, at man – for at sige det rent ud – sorterer i de elever, man optager på uddannelserne så tidligt forud for optagelse på uddannelserne.

Det, vi tillægger betydning, er, at der ikke bliver blindgyder i uddannelsessystemet, således at man, når man er optaget i grundforløbet, er sikker på inden for den fælles indgang at kunne fuldføre en uddannelse, sådan som vi er blevet enige om i diskussionerne.

Men jeg vil gerne fastholde, at netop det, at man laver adgangen for en sortering forud for grundforløbet, ikke er en blomst, der har groet i Venstres have. Men eftersom parterne, arbejdsgivere og lønmodtagere, har ment, at det var en farbar vej, har jeg og Venstre valgt at lytte, i og med at de besidder viden om det, og i og med – hvilket er væsentligt – at for så vidt vi ikke får nået 95-procents-målsætningen, er det langt værre for arbejdsmarkedets parter, end det er for nogle andre.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det fru Margrethe Vestager for den anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu er det min oplevelse, at det ikke altid er streng rationalitet, der kendetegner adfærd, heller ikke hos arbejdsmarkedets parter, og derfor kan der godt være lidt blandede interesser med hensyn til, hvor mange der skal uddannes i

forhold til, hvor mange man har brug for, specielt fordi der jo ikke nødvendigvis er et tidsmæssigt overlap mellem de to situationer.

Kl. 20.25

Derfor vil jeg gerne have ordføreren reaktion på det scenario, hvor man i virkeligheden laver ret stramme optagelseskriterier i forhold til gærdehøjder, kvalifikationskrav, motivation og alt muligt mellem himmel og jord for at få relativt få ind, hvilket gør, at vi får en helt ny restgruppeproblematik, nemlig at unge, som måske er sådan o.k. kvalificeret, hele tiden bliver skubbet væk fra uddannelser, som de godt ville have kunnet gennemføre med et langsigtet vellykket resultat i forhold til arbejdsmarkedets behov, men som så at sige må nøjes med nogle af de uddannelser, hvor der er mindre gærdehøjder. Det synes vi nemlig fra radikal side kan være et problem, og vi synes, man skal være meget opmærksom på det.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg er ikke sikker på, at jeg er helt enig i betragtningen om, at man nøjes med en anden uddannelse. Jeg synes, det er meget, meget godt, hvis man får en uddannelse, og jeg tror også, det er sådan, at man nogle gange lærer at elske den, man får, simpelt hen ud fra en betragtning om, at der også er en værdi i, at der er en praktikplads, og at der er et job efterfølgende, så det har en vis betydning. Men derudover deler jeg faktisk Det Radikale Venstres bekymring for den her del af lovforslaget.

Men når nu lønmodtagerorganisationerne og arbejdsgiverorganisationerne i fællesskab skal indstille hertil, er jeg ret tryk ved, at der ikke sættes højere krav, end at det med rimelighed kan forventes, at hvis man har de grundlæggende færdigheder og kundskaber med fra grundskolen, sådan som det fremgår af folkeskolens formålsparagraf, så skal man kunne klare det.

Det andet er – og det vil jeg gerne give tilsagn om – at jeg som ordfører for Venstre på det her spørgsmål ikke agter at tøve, for så vidt det her betyder, at vi skaber en ny restgruppe. Det vil vi i Venstre overhovedet ikke acceptere. Hvis det er tilfældet, må vi invitere forligsparterne på besøg igen, og så må vi gøre det om, for det er ikke acceptabelt.

Jeg opfatter det samlede forslag her som en forbedring og også en styrkelse af elevens mulighed for at gennemføre en uddannelse. Skulle det mod forventning blive det modsatte, der